

FRIERIET

G
G
 Å hör ho' li - la Gre - ta ett
D
D
D
 ord ja' sä - je vill, sa' ja. Ack kä - ra lil - la
D
G
G
 An - ners jag ti - ger tyst och still, sa ho'.

Det är just såsom så, att, att, att, att, att — sa jag.
 "Åh stå ej så och skälv, som en rötta för en katt", — sa ho.

Jag tänkte, tänk om Greta kund' tycka om — (*Mej själv skulle jag säga, men jag tordes intet så badus.*)
 kund' tycka om min — ko, — sa jag.
 "Att Anners va' så stollig, det kunde jag ej tro", — sa ho.

Om Greta kunde älska — (*Mej själv skulle jag säga, men jag tordes intet så badus.*)
 min lilla svarta gris, — sa jag.
 "Åh, Anners ä' så huvebryll, som brömsen i en spis", — sa ho.

Om Greta kunde älska m-m-m — mitt fula gråa ök, — sa jag.
 "Ja kunne först med Anners få göra mitt försök" — sa ho. (*Men så gick jag tillbaka två steg till, och så sa jag:*)

Ack! Herre Gu, om Greta kund' ta sej fram med — mej, — sa jag.
 "Ack! Gu' i himlens tron låt mej betänka mej", — sa ho.

Nej, svara mej me'samma, säj vill ho eller ej? — sa jag.
 "En vecka till betänketid; men inte blir det nej", — sa ho. (*Nå jeheln sa jag, och gick fyra steg fram.*)

Ack; toles jag få anhålla om — en liten — puss — sa jag.
 "Jag hoppas aldrig Anners begagnar tobaksbuss", — sa ho. (*Nej fy'vali, sa jag. Tackar allramjukast, sa jag.*)

Ack, får jag ta om livet, och hålla sesähär? — sa jag.
 "Åh, Anners ä' för go' som vill göra sej besvär." — sa ho. (*Tackar allramjukast, sa jag.*)

Ja ... Greta ho va dögduger som självaste hunn, — (*men nu ...*)
 Men nu så städar ho för studentera i Lunn.

J. Jolin